

OTAVAN SANOMAT

Otavan Opiston lehtiprojektin tuotos

Toukokuu 2014 - nro 6

Tässä lehdessä

- ✓ unelmia
- ✓ pakolaisasiaa
- ✓ henkilöhaastatteluja
- ✓ rockmusikaali
- ✓ vierailijoita opistolla
- ✓ harrastuksia
- ✓ runoja

SISÄLTÖ

<i>Pääkirjoitukset</i>	3, 4
<i>Unelmani saattaa kuulostaa tavanomaiselta</i>	5
<i>Vain taivas on rajana</i>	6
<i>Pakolaisena pienessä kunnassa</i>	7
<i>Verkko-opiskelu virkistää</i>	8
<i>Miksi olen nettilukiolainen</i>	9
<i>Vesa Partanen, opettaja</i>	10
<i>Tatuointi ja piirtäminen kertovat kuka minä olen</i>	11
<i>Rockmusikaali SOF</i>	12
<i>Mirja Karjula, erityisopettaja</i>	14
<i>Ilkka Nurmi, luokanopettaja</i>	14

<i>Otava siistiksi</i>	15
<i>Nasima Razmyar opistolla</i>	16
<i>Husu opistolla</i>	17
<i>Talent-show</i>	18
<i>Puukäsityö on kivaa</i>	19
<i>Eduskuntavierailu</i>	20
<i>Qodratullah haaveilee autoista</i>	21
<i>Sakille jalkapallo on kaikki kaikessa</i>	21
<i>Uiminen avasi uuden elämän</i>	21
<i>Oleg harrastaa mopoja</i>	22
<i>Sarjakuva</i>	22
<i>Otavan VPK</i>	23
<i>Agility</i>	23
<i>Runoja</i>	24

Otavan Sanomat on Otavan Opiston opiskelijoiden lehtiprojektin tuotos. Lehti on ilmestynyt vuodesta 2009 ja tänä keväänä sen tekemiseen ovat osallistuneet myös Otavan koulun 5 lk:n oppilaat. Lehden sivumäärä on vuosien saatossa kasvanut. Alkuun lähdettiin nelisivuisesta lehdykstä ja tänä vuonna saatiin kokoon jo oikean lehden tuntuinen 24-sivuinen tuotos. Lehtiprojektissa opiskellaan lehden tekemistä, mm. kirjoittamista ja valokuvaamista.

OTAVAN SANOMAT**Lehden toimitus**

Julkaisija:
Otavan Opisto
Yhteystiedot:
info@otavanopisto.fi
www.otavanopisto.fi

Päätoimittajat:

Hassan Muhumud
Sadio Ali Nuur

Toimittajat ja valokuvaajat:

- Monikulttuurisen peruskoululinjan opiskelijat
- Miia Grön (Nettilukio)
- Tuula Kumpulainen (Nettiperuskoulu)
- Kirsi Valkeinen (Bändi-ilinija)
- Otavan alakoulun 5 lk

Toimituskunta:

Antti, Enrique, Anna-Maria, Anna-Leena (Otavan koulu) Mikael, Lasse

Taitto:
 Lasse

Painopaikka:

Kopijyvä Oy
Painos: 600 kpl

Kannen kuva:
Enrique

Otavan Opisto

Pääkirjoitus 1 / opistolaiset

Teksti: Hassan Muhumud Sadio Ali Nuur

Kieli ja kotoutuminen

On selvää, että kun ihminen muuttaa uuteen kotimaahan yksi tärkeä osa hänen kotoutumistaan on suomen tai ruotsin kielen oppiminen. Kielitaito on tärkeä, koska se antaa eväitä ponnistaa eteenpäin opiskelussa ja työelämässä.

Joillekin maahanmuuttajille vakuutetaan, että jos opit suomea voit saavuttaa kaiken mitä haluat. Annetaan ymmärtää, että se on passi menestykseen Suomessa.

Toinen iso haaste maahanmuuttajille on suomenkielen kurssien tarjonta. Joissakin kunnissa maahanmuuttajat pääsevät melkein heti opiskelemaan kieltä, kun taas toisissa se voi kestää pitempään, jopa kuukausia. Opetuksensa on varmasti myös eroja.

Vaikka kielen oppiminen on erittäin tärkeä asia uusille maahanmuuttajille, se ei ole ainoa osatekijä Suomeen kotoutumisessa. On paljon muita, yhtä tärkeitä asioita kuin kielenoppiminen, jotka pitää huomioida.

Ihmiset ovat yksilöitä ja siinä on paljon eroja, kuinka hyvin jotkut maahanmuuttajat sopeutuvat uuteen kotimaahansa. Uudelta asukkaalta vaaditaan paljon. Hänen on oltava oma-aloitteinen, reipas, ahkera ja mikä tärkeintä, hänen on luotettava itseensä. Samalla tarvitaan kannustava ilmapiiri ja yhteiskunta, jossa on hyväksyntää, kunnioitusta ja tasavertaisia mahdollisuuksia.

Integraatioon ja kaksisuuntaiseen kotoutumiseen liittyy paljon haasteita, jotka varmasti pystymme ratkaisemaan yhdessä. Yksi iso kysymysmerkki joillekin maahanmuuttajille on se, mitä tarkoitetaan riittäväällä suomen kielen taidolla töitä haettaessa.

Mikä on riittävä riippuu paljon ammatista. Jotkut ammatit vaativat enemmän suomen kielen taitoa kuin toiset. Esimerkiksi lääkärit tarvitsevat hyvän kielitaidon työkennellessään potilaiden kanssa. Toisaalta esimerkiksi maalarit, siivoojat tai rakennustyöntekijät eivät tarvitse niin hyvää kielitaitoa.

Mielestänne perheenyhdistyminen on toinen erittäin tärkeä seikka, kun puhutaan kotoutumisesta ja kun rakennetaan uutta kotia uudessa maassa. Kun perheesi asuu kanssasi samassa maassa, sekä elämä että kotoutuminen helpottuvat merkittävästi.

Eläminen ilman perhettä on tuskallista ja surullista, erityisesti uudessa maassa.

Hyvään kotoutumissuunnitelmaan kuuluvat seuraavat asiat: mahdollisuus oppia suomea ja opiskella ammatti, pääsy työelämään ja perheenyhdistäminen. Näissä neljässä asiassa piilee menestyksen avain. ■

Ei koulukiusaamista

Koulukiusaaminen voi olla henkistä tai fyysistä pahoinpitelyä toista kohtaan. Koulukiusaaminen on toistuvaa. Fyysinen pahoinpitely on toisen satuttamista esim. lyömistä, potkimista ja tönimistä. Henkinen pahoinpitely on haukkumista, toisesta paha puhumista ja syrjimistä.

Koulukiusaamisessa kiusataan usein yhtä ihmistä ja kiusaajia voi olla monta. Joskus jotkut voivat haukkua vitsillä tai vahingossa, vaikka eivät tarkoittaisi sitä. Kiusaaminen on pilkkausta monella eri tavalla. Se voi jatkua koko elämän ajan, jolloin toiselle voi jäädä psyykkisiä vaurioita. Todella paha koulukiusaaminen voi jopa johtaa itsemurhaan.

Koulukiusaaminen on todella ikävää kiusatulle ja ajan myötä kiusaajallekin. Kiusaaja tajuaa viimeistään aikuisena, että kuinka typerästi hän on tehnyt ja varmasti katuu sitä.

Jos näkee kiusaamista, on mentävä väliin ja kerrottava opettajalle. Koulukiusaaminen on mielestämme todella typerää.

Koulukiusaamista esiintyy valitettavasti jokaisessa suomalaisessa koulussa. Meidänkin koulussamme on koulukiusaamista, mutta emme ole huomanneet sitä. Me emme ole ikinä itse kiusanneet ketään, eikä kukaan ole kiusannut meitä.

Yleensä koulukiusaamiseen puuttuu opettajat, mutta josain tapauksessa asiaan puuttuu toinen aikuinen esimerkiksi kuraattori. Pahimmassa tapauksessa oppilas saataan erottaa koulusta pois.

Me olemme luokassa jutelleet kiusaamisesta, että se on väärin ja sitä ei saa tehdä. Teimme luokassa harjoituksen, jolla havainnollistettiin koulukiusaamisen vauriot. Esimerkiksi jos ryttistät paperin ihan ryttyyn ja alat pikkuhiljaa avaamaan sitä, niin huomaat, että paperi jää ruttuun, eikä suoristu, vaikka kuinka silittäisi. Samoin kiusatulle

jää kiusaamisesta ikuiset jäljet.

Meidän koulussamme on KIVA- koulu, joka on kiusaamista vastustava toimenpideohjelma. Koulustamme on valittu ryhmä opettajia, jotka selvittävät kiusaamisen tapaukset, jos kiusaamista ilmenee. Meidän koulussamme on KIVA- koulu tunteja 1.- ja 4.- luokilla, mutta muissakin luokissa käsitellään koulukiusaamista. KIVA- tunneilla puhutaan kiusaamisesta ja mietitään siihen ratkaisuja. KIVA- koulu tunneilla näytetään mm. kuvia erilaisista mielentiloista. Mielentilat kuvissa ovat mm. surullinen, pelokas, iloinen, yksinäinen, vihainen ja jännittänyt. Välillä me teemme myös tietokoneella koulukiusaamisen kyselyjä.

Meidän ratkaisut koulukiusaamisen vähentämiseen ovat tässä. Joka viikko luokissa pidettäisiin tunti, jolloin jokaista luokkalaista kehoitetaan monella eri tavalla. Kehumisella tulisi kaikille hyvä mieli ja koulukiusaaminen loppuisi tai ainakin vähentyisi.

Ketään oppilasta ei saisi jättää yksin ja oppilaat tutustuisivat muihinkin oppilaisiin, kuin omiin luokkalaisiin. Jos kiusausta ilmenisi vieläkin, kiusaaja joutuisi puhutteluun ja häntä tarkkailtaisi. Oppilaat muistaisivat ottaa kiusatun paremmin huomioon ja olisivat hänen kanssaan. Ratkaisu on siis, että kaikkia huomioitaisiin ja kehoitettiin monella eri tavalla.

Keksimme muitakin ratkaisuja kiusaamisen lopettamiseen. Jos kiusaaminen ei lopu, koululle pyydetään kiusattu sekä kiusaaja ja heidän vanhemmat juttelemaan opettajan kanssa.

Kukaan ei ole täydellinen, joten kaikki ovat erilaisia ja omanlaisia.

Olethan järkevä ja ethän kiusaa ketään. Kunnioita toisia ja toisten mielipiteitä. ■

Tekijä: Hser Hser

Unelmani saattaa kuulosta tavanomaiselta

Minun unelmani Suomessa voi kuulosta joillekin tavanomaiselta erityisesti niille, jotka eivät ole koskaan joutuneet asumaan pakolaisleireillä, paikassa, jossa on vain toivottomuutta.

Minä elin kaksitoista vuotta Tham Hin pakolaisleirillä Thaimaassa lähellä Myanmarin rajalla. Olin seitsemänvuotias kun pakenimme perheen kanssa sisällissodasta ja jossa isä taisi teli noin kolmekymmentä vuotta.

Asuin kaksitoista vuotta pakolaisleirillä ja jollekin se saattaa kuulosta lyhyeltä ajalta. Kaksitoista vuotta on minun elämässäni paljon, koska siellä vietin melkein koko lapsuuteni ja osaa teini-iästani.

Vaikka minun unelmani kuulosta tavanomaiselta, se ei ole minulle ollen-

kaan tavanomainen.

Minä toivon kaikkea hyvää Suomelle, että se olisi rikas maa tulevaisuudessa ja että monet sen asukkaista viihtyisivät täällä.

Tärkein asia, jota arvostan on rauha. Toivon, että täällä olisi aina rauha. Suomessa saa opiskella ja liikkua vapaasti, Suomi on oikeusvaltio ja demokraattinen maa.

Tham Hin pakolaisleirillä asiat olivat toisin: siellä ei saanut liikkua vapaasti, koska piikkilangat pitivät meitä vangittuna ja riistivät vapautemme. Minusta tuntuu joskus Suomessa, että olisin lintu, koska voin liikkua vapaasti ja lentää korkealla.

Olen oppinut ja tiedän mitä ennakoitavat ovat. Se ei ole hyvä asia ja kenties niitä piikkilankoja, jotka pidatti-

vät minut ennen tuntuvat joskus, että ne ovat muuttuneet näkymättömäksi. Suomi on hyvinvointivaltio. Tässä maassa ihmisillä on tasa-arvo. Suomessa voi myös itse päättää, mitä haluaa tehdä tulevaisuudessa. Tämä on hyvä asia.

Minun on täytynyt oppia täällä ahkerasti paljon uusia asioita, mm. uusi kulttuuri, uusi kieli ja mikä tärkeintä, minä olen alkanut rakentaa uutta elämää ja kotia. Kun opiskelen, ymmärrän asioita paremmin. Jos ihminen ei opiskele Suomessa, hän ei voi saavuttaa onnellista elämää. Minäkään en silloin voisi saavuttaa omaa unelmaani.

Olen onnellinen Suomessa, koska minun kotini on täällä. ■

Tekijä: Mohsen Mir Ali

Vain taivas on rajana

Minä olen Mohsen Mir Ali. Olen afganistanilainen, mutta synnyin Iranissa ja muutin suomeen 2v ja 3kk sitten. Perheeseeni kuuluu äitini lisäksi 3 siskoa ja 2 veljeä.

Isä kuoli, kun olin noin 9-vuotias. Sen jälkeen äitini on kasvattanut meitä yksinhuoltajana.

Osallistuin itsekin perheemme elättämiseen. 12-vuotiaana olin päivät koulussa ja iltapäivät töissä. Se oli vaikeaa aikaa, koska äidilläni ei ollut mitään mahdollisuutta kouluttaa montaa lasta.

Mutta nyt toivon, että 10 vuoden päästä valmistuisin lääkäriksi. Saisin tehdä työtä, jota rakastan ja tehdä sen kautta ihmisiä onnellisiksi. Minun mielestäni se on tärkeämpää kuin raha.

Haluaisin olla onnellisessa avioliitossa, jossa pystyisin turvaamaan pienelle perheelleni ruokaa, vaatteita, terveyttä, koulutusta ja rakkautta. Tahdon olla äitini kanssa koko elämäni, en halua, että kuolee koskaan. En myöskään halua päästä irti uskonnostani koskaan. Hyvän elämän edellytyksien puutteesta kärsivien nuorien tukeminen on tulevaisuuden unelmani. Iranissa koulutus on todella harvojen etuoikeus ja kallista, ja ilman koulutusta ei ole mitään. Haluan antaa samaani hyvää eteenpäin ja olla hyvänä esimerkkinä lapsille, jotka kokevat köyhyyttä. ■

Tekijä: Ali Hossein Mir Ali

Pakolaisena pienessä kunnassa

Minä olen kiintiöpakolainen. Olen afganistanilainen, mutta olen asunut Iranissa pakolaisena melkein koko ikäni. Tulin Suomeen ja Hirvensalmelle vähän yli kaksi vuotta sitten. Silloin oli keski-talvi, oli pimeää ja todella kylmää. Olihan se hurjan iso elämänmuutos. Suomi on muiden EU-maiden tavoin sitoutunut ottamaan vastaan vuodesa 750 kiintiöpakolaista, jotka ovat joutuneet lähtemään kotimaastaan toiseen maahan mm. sodan takia.

Vaikka Suomi on sitoutunut ottamaan vastaan 750 pakolaista, vuodesta 2003 lähtien näin ei ole toimittu. Tänä vuonna Suomi ottaa vastaan yli tuhat kiintiöpakolaista, joista 500 tulee Syyriasta.

Asumme Hirvensalmen keskustassa. Se on pieni kylä, jossa tapahtuu aika vähän. Onneksi siellä on edes kauppa ja pankki. Ei tarvitse lähteä Mikkeliin joka asian takia. Ja sitten kotikylällä on nuorisotalo, jossa on tosi hyvä kuntosali. Meidän perheelle ja äidille on iso asia, että elämä on turvallista. Ei tarvitse pelätä, että joutuu lähtemään. Ja jos tulee kipeäksi, voi mennä terveyskeskukseen tai lääkärille.

Yleinen uskomus on, että pakolaiset eivät viihdy pitkään pienillä paikkakunnilla ja muuttavat isompiin kaupunkeihin. Totta kai tätäkin tapahtuu, mutta se ei ole välttämättömyys. Kunnat tarvitsevat nuoria, maahanmuuttajat ovat siinä hyvä apu. Iso kysymys pikku kunnille on, miten saada nuoret jäämään kuntaan ja myöhemmin myös mukaan työelämään.

Uskon, että pienillä paikkakunnilla pakolaisten on helpompi kasvaa suomalaisen yhteiskuntaan kuin kaupungeissa. Myös yhteiskunnalle ja monikulttuuriselle Suomelle on parempi, että uudet suomalaiset

asuvat koko maassa, eivätkä keskity vaikkapa Helsinkiin. Ei ole hyvä asia kenellekään, jos maahanmuuttajat tai vaikkapa suomalaiset eristäytyvät omiksi porukoikseen.

Yläsavolainen Sonkajärvi on hyvä esimerkki kunnasta, jossa pakolaiset on otettu hyvin vastaan. Paikallisessa Punaisen Ristin ensiapuryhmässä on mukana viisi afganistanilais-sonkajärveläistä. Ryhmä on mukana kunnan valmiussuunnitelmassa. Samoin siellä on alettu kehittää omaishoitajajä ystävätoimintaa, jossa pakolaiset ovat muiden vapaaehtoisten kanssa mukana. Samanlaista vapaaehtoistyötä yhdessä pakolaisten kanssa kannattaisi kehittää myös muissa pikkukunnissa, joissa ei ole tarpeeksi työntekijöitä auttamaan vanhuksia. Kielen oppiminen on tärkein taito, joka auttaa pääsemään mukaan suomalaisen yhteiskuntaan. Luulen, että suomen kielen oppiminen on nopeampaa pinessa kuin isossa kunnassa. Täällä on pakko puhua muidenkin kuin omakielisten kanssa. Mielestäni ennakkoluulot meitä pakolaisia kohtaan ovat Hirvensalmella vähentyneet. Toivon, että löytäisimme lisää keinoja, joilla voisimme tutustua toisiin.

Perusasiat maalla ovat kunnossa, mutta sitten tulevat ne pienen paikkakunnan ongelmat. Suurimpana puutteena omassa kotikunnassani on, että samanikäisiin suomalaisiin on vaikeaa saada kontaktia. En halua sanoa, että vika on hirvensaamelaisissa, meidänkin pitää olla aktiivisempia ja mennä sanomaan, että haluamme olla mukana samoissa harrastuksissa muiden nuorten kanssa. Esimerkkejä voisivat Hirvensalmella olla VPK:n ja autourheilijoiden toimintaan mukana pääseminen. Tyttöjä ei myöskään saa unohtaa, heille on yhtä tärkeää löytää suomalaisten kanssa yhteisiä harrastuksia.

Kun asuin pakolaisena Iranissa, minulla ei ollut lupaa käydä koulua ja työtä oli pakko löytää, muusta kuin työstä ei perheelle tullut rahaa. Ainoa velvollisuus oli oma ja perheen selviäminen. Yhteiskunta oli muita varten. Suomessa on toisin, yhteiskunta kohtelee meitä aivan samoilla säännöillä kuin omia kansalaisiaan. Mielestäni olisi kaikkien edun mukaista kannustaa Suomen uudet asukkaat osallistumaan yhteiskuntaan ja sijoittamaan osan heistä pieniin kuntiin. ■

Tekijä: Tuula Kumpulainen

VERKKO-OPISKELU VIRKISTÄÄ!

Pari vuotta sitten ek-syin Otavan Opiston sivuille ja hämmästyin. Peruskoulun voi käydä aikuisenakin. Vaikka viisikymmppisenä!

Olen kansalaiskoulun kasvatti. Olisin halunnut aikoinaan pyrkiä oppikouluun, mutta sen käyminen olisi maksanut liikaa eikä minulla ollut tarvittavaa sinnikkyyttä ajaa asiaani.

Asia karvasteli ajoittain mieltä. En epäröinyt hetkeäkään, kun löysin mahdollisuuden ottaa vahingon takaisin. Parempi myöhään kuin ei silloinkaan. Olin heti ensimmäisestä kurssista alkaen innoissani.

Käytin suurimman osan vapaa-ajastani peruskoulun oppimäärän sisäistämiseen.

Myönnän, että en arvannut urakkaa ennalta ihan niin suureksi. Toisaalta, syvennyin moniin asioihin enemmän kuin olisi ollut edes tarpeen.

Historian kurseilla huomasin haaveilevani historiantutkijan ammatista.

Äidinkieltä opiskellessani näin itseni toimittajana. Matematiikan myötä hurmioituin tilastoista. Innostukseni jatkui ja vaihtui kurseittain ja aineittain. Ja niitähän riitti.

Verkko-opiskelu on helppoa. Voin opiskella ihan mihin aikaan tahansa eikä ole myöskään paikkaan sidottu, jos netti toimii.

Peruskoulun voi käydä aikuisenakin.

Monet kerrat unohduin ahmimaan tietoa yli senkertaisen tarpeen muistaen lopulta: Ai niin, se tehtävä! Tätä kirjoitteassani jäljellä on vain yksi ainoa englannin kielen kurssi - viimeistä viedään!. Lempiaine sekin, mutta itseopiskelu teettää kovasti työtä. Olen niin koukussa nettiopiskeluun,

Netti on todellisen tiedon aarreaitta, kun vaan muistaa olla kriittinen sivustojen sisällön suhteen.

että ei kai tässä muu auta kuin jatkaa lukioon. Tulisi toinenkin nuoruuden haave toteutettua.

Opiskelu on ollut antoisaa. Vaikka kyseessä on ihan perusasiat, niin maailmakuvaani on laajentunut. Uteliaisuuteni maailmaa - ja jopa maailmankaikkeutta - kohtaan on kasvanut.

Voin suositella verkko-opiskelua kaikille sitä harkitseville. Siihen tarvitsee vain aikaa, nettiyhteyden ja hyvät istumalihakset.

Innostus asiaan on mainiota matkaseuraa. Sen avulla onnistuu takuuvarmasti. Ja opettajat ovat meitä oppilaita varten. Apua saa aina tarvittaessa.

Verkko-opiskelu opettaa sivutuotteena ajan hallintaa ja asioiden laittamista tärkeysjärjestykseen. Eräänlainen suursiivous sekin! ■

Tekijä: Miia Gröhn

Miksi olen nettilukiolainen?

Menin suoraan peruskoulusta lukioon. Olisin halunnut sairaanhoitopistoon, mutta jäin haussa varasijoille. En tietenkään viihtynyt lukiossa, joten siirryin kauppakouluun. Myös kauppakoulu jäi kesken. Sitten kului joitakin vuosia töissä. Alkuun siivosin, sitten olin töissä kioskissa ja viimeiset 8 vuotta olen ollut kaupassa erilaisissa tehtävissä.

Miia tykkää matkustamisesta. Viime kesänä hän kävi mm. Ranskan Alpeilla, Chamonixissa.

Kokeilin työn ohella sekä iltalukiota, että etälukiota. Molemmat kävivät liian ras-kaiksi, en tuntunut pysyvän muiden tahdissa. Koululle olisi pitänyt rauhautua vähintään kerran viikossa. Olen jättänyt lukion siis kolme kertaa kesken. Olin jo sitä mieltä, etten ikinä enää mene lukioon. Jos haluaisin mennä korkeakouluun, niin menisin ammattikoulun tai avoimen väylän kautta. Kaikki opiskelu kuitenkin hieman arvelutti, koska en jaksanut tunneilla kuin hetken kerrallaan. Ja paikallaan istuminen on jotenkin vaikeaa.

Töissä meni muuten kivasti, mutta kokoaikaista työtä en saanut millään. Tuli tunne, että vapaa-ajalla voisi tehdä jotakin hyödyllistä. Olin toki opiskellut avoimessa yliopistossa, kesäyliopistossa sekä kotona itsekse- ni. Mutta olisihan se kiva saada opinnoista jokin tutkintotodistus. Ryhdyin eräänä kesäpäivänä tutkailemaan netistä, mitä kaikkea nykyään on tarjolla. Olin vain kaksi viikkoa aikaisemmin vannonut kaverille, että sitä lukiota en enää koskaan yritä. Siinä nettiä selaillessani törmäsin

tämmöiseen **Otavan Opiston nettilukioon**. Arvelin, että varmasti pitää koululla käydä ainakin välillä. Tulin kuitenkin lukeneeksi hieman enemmän ja huomasin, että kaiken voi tehdä kotoa käsin tietokoneella. Vain kirjoituksiin pitää mennä paikan päälle Otavaan tai lähilukioon. Ja mikä parasta, opiskelun voi aloittaa milloin vain. Ei kun tuumasta toimeen: laitoin hakemuksen menemään.

Nyt minulla on kymmenen kurs- sia jäljellä ja opiskeluoikeus loppuu syksyllä. Olen jo kirjoittanut matematiikan, äidinkielen sekä yhteiskun- taopin. Englanti on edessä syksyllä. Aion myös yrittää korottaa äidinkie- len arvosanaa, jos vaikka joskus in- nostun vielä jatkamaan opiskeluja. Miksi nettilukio ei sitten ole jäänyt kesken, vaikka teen töitäkin nykyään kokoaikaisena? Koska täällä ei opiskelussa jää samalla tavalla jälkeen kuin muissa kouluissa. Jos teen jos-

kus enemmän töitä, voin tehdä tehtävät myöhemmin. Lomalla voin valita teenkö läksyjä vai pidäkö lomaa myös opiskelusta. Jokaisella on oma etenemistahdinsa. Ainoastaan ryhmä- kurseilla on selkeä aikataulu. Vaikka yksin puurtaminen on joskus raska- ta, on se myös hyvin antoisaa. Tietää, että itse on saanut kaiken aikaan. Erityisen suu- rena apuna motivaation ylläpitämisessä on ollut meidän opiskelijoiden oma **facebook**-ryhmä. Siellä näkee, että muilla on samoja ongelmia kuin itsellä. Koulukavereilta saa aina apua ja tukea. Myös pienryhmäohjaaja ja opettajat ovat vain sähköpostin pääs- sä. Suosittelen tätä opiskelumuotoa kaikille. Ei kannata pelätä, vaikka koulut olisivat jääneet kesken. Ikä- kään ei ole este, kunhan olet vähin- tään 18. Minä olen nyt 38-vuotias. Nettiopiskelu on minun juttuni, se on hauskaa! ■

Nettilukioon hakieissa ei tarvitse pelätä, vaikka koulut olisivat jääneet kesken. Ikäkään ei ole este, kunhan olet vähintään 18.

VESA PARTANEN:

Opettajan työssä oleellisinta on toisten ihmisten kunnioittaminen

jektityötä. Suunnittelussa on helppo tuoda omat ajatuksensa esille, sillä kaikki kohtelevat toisiaan tasavertaisesti.

Tykkäätkö työstäsi?

- Kyllä, pidän erittäin paljon. Opettajan työssä pidän siitä, että siinä toimitaan ihmisten kanssa sekä kursseilla on selvä alku ja loppu.

Mikä sinun toimenkuvasi on?

- Olen mukana kampus- ja seututiimissä, jotka juuri yhdistyivät. Olen siis mukana lähiopetuksessa, verkkokursseilla, kampuksen toimintaan liittyvissä asioissa sekä myös seudullisissa projekteissa. Näiden lisäksi olen mieluusti antanut panostani peli- ja ilmiöpedagogiikan kehittämiseen.

Oletko aikaisemmin opettanut maahanmuuttajia ja minkälaista se sinusta on?

- Ensimmäisen kerran opetin maahanmuuttajia opettajan pedagogisten opintojen yhteydessä. Maahanmuuttajien opettaminen on haastavaa, mutta erittäin palkitsevaa. Opettaja voi mitata työnsä laatua tarkastelemalla oppilaidensa kehittymistä kurssin tai lukuvuoden aikana; maahanmuuttajilla tämä kehitys on valtavaa. Lisäksi maahanmuuttajaopetuksessa tutustuu uusiin kulttuureihin.

Onko vaikeampi opettaa maahanmuuttajia kuin suomalaisia?

- Tähän on vaikea vastata, sillä siinä missä suomalaisten perustaidot ovat paremmat, maahanmuuttajilla on minun kokemusteni mukaan parempi motivaatio. Edisonia lainaten "Genious is one percent inspiration, ninety-nine

percent perspiration".

Monen mielestä olet paras opettaja, miten sinusta on tullut niin hyvä opettaja?

- Tämä on todella vaikea kysymys. Tähän varmaan vaikuttaa oma kasvutarinani sekä se millaiseksi opetusfilosofiani on kehittynyt. Opettajan työssä mielestäni oleellisinta on toisten ihmisten kunnioittaminen. Kaikilla ihmisillä pitäisi olla yhtäläinen oikeus olla maailmassa riippumatta syntyperästään. Inhimillisuus on kaksisuuntainen sopimus, se antaa mahdollisuuden sekä oppilaan että opettajan erheisiin.

Mitä harrastuksia sinulla on?

-Rakkain harrastukseni on kalastus, sillä luonnonrauha on

parasta terapiaa. Lisäksi pidän laulamisesta, musiikin soittamisesta, näyttelemisestä sekä lauta- ja tietokonepeleistä.

Mitä terveisiä haluat lähettää opiskelijoille?

-MK-linjan opettaminen on opettanut minua paljon, kiitos siitä. Luokan motivaatio sekä kehittyminen on ollut huikeaa. Mikäli tämä motivaatio säilyy, eväitä on vaikka kuinka pitkälle. Suomessa paras tie itsenäiseen elämään on opiskelu. Ryhmässä on myös muutamia poikkeuksellisen lahjakkaita ja aktiivisia oppilaita, joista uskon kuulevani vielä tulevaisuudessa. ■

Tekijä: Nkosi Tondila

Mikaelilla on kyljessään japanilainen "foo-dog" ja vasempaan käteen on tatuoitu kyynerpäähän asti monimutkaisia ns. biomekaanisia tatuointeja. Hänellä on yhteensä 11 tatuointia. Oikea käsi on kokonaan Japani-aiheinen ja siinä on kahdeksan tatuointia.

Mikael Närvänen, 21, on ollut Otavan Opistolla siviilipalvelusmiehenä kymmenen kuukautta elokuusta lähtien. Mikaelin harrastuksiin kuuluvat tatuoinnit, piirtäminen ja elokuvien katsominen. Mikael sanoo, että häntä kiehtovat erityisesti tatuoinnit, koska ne ovat melkein ikuisia ihmisessä.

- Tatuointi kertoo aina jotain ihmis-

tä. Jos sielun pystyisi piirtämään, niin se olisi tatuointi.

Yksi Mikaelin haave on matkustaa Japaniin. Häntä erityisesti kiinnostaa tutustua enemmän japanilaiseen kulttuuriin, koska se on ehdoton, mutta samalla hyvin monipuolinen.

Hän sanoo, että tykkää kaikesta, mikä liittyy Japaniin.

- Olen nauttinut olostani Otavan

Opistolla, koska ihmiset ovat ystävällisiä, ja olen jopa saanut hyviä ideoita, kun pääsen takaisin siviiliin 16.6, hän sanoo.

- Olen ajatellut toteuttaa pitkäaikaisen haaveeni ja hakea tatuointiliikkeen oppipojaksi. ■

Tekijät: Fazela Mir Ali ja Narges Jafari

Kuinka kauan olet ollut töissä Otavan Opistossa?

- Aloitin työt Otavan Opistossa viime keväänä. Työ oli aluksi kurssituotantoa ja verkko-ohjaimista. Syksyksi minua pyydettiin lukuvuoden viransijaiseksi, johon lähdin mielelläni, sillä edellisen työpaikkani työsuhde ei jatkunut ammattikorkeakoulu-uudistuksen vuoksi.

Millainen työpaikka Otavan Opisto on?

- Otavan Opisto on erinomainen työpaikka. Työkaverit ovat mukavan erilaisia sekä kaikki ovat halukkaita tekemään yhteistyötä opetuksen kehittämiseksi. Työ on monipuolista, sillä siihen kuuluu lähiopettamisen lisäksi mahdollisesti etätyönä tehtävää verkko-ohjausta sekä pro-

ROCK MUSIKAALI

SOF

Otavan Opiston bändilinja on jo vuosia tehnyt kevätlukukaudella SOF-esityksen eli Rock Musikaalin. Tällä kertaa kuitenkin aivan ensimmäistä kertaa bändilinnan historiassa oppilaat saivat aivan itse rakentaa tarinan, käsikirjoituksen ja hahmot sekä loivat itse lavasteet.

Tekijä: Kirsi Valkeinen

www.bandilinja.fi

Tämän vuoden nuoret eivät tahtoneet kertoa syrjäytyneestä nuoresta tai ilmaista mitään rakkauslätinää vaan nuoret tahtoivat panostaa tarinaansa, jotta sillä olisi suuri merkitys yhteiskunnassa. Aiheeksi siis tuli tulevaisuus, meidän tulevaisuus tällä planeetalla monien vuosien jälkeen. Tarinaa ei kuitenkaan tahdottu kertoa ja hieroa suoraan katsojia naamaan vaan niin sanottu "opetus" piilotettiin aikakonekailuseikkailu juoneen.

Tarinan teko oli erittäin haastavaa yhdeksän henkilön käsikirjoittaessa aiheita, jotka olisi pitänyt saada kasaa täydelliseksi kokonaisuudeksi. Siispä puolessa välissä musikaalin tekoa päätimme "ydin" kirjoittajat, jotka vastaavat käsikirjoituksen kirjoittamisesta ja muut olisivat ideoinnissa mukana. Näin tämä homma saatiin luistamaan paremmin. Ydin käsikirjoitusporukassa toimi **Saara Ikävalko**, **Jasmin Kinnunen** ja **Kikka Valkeinen** sekä ohjaajamme **Leevi Heinonen**.

Avataan hieman tarinaa

Noin 100 vuotta eteenpäin mentäessä, tulevaisuus näyttää erittäinkin harmaalta. Ihmiskunta on romahtanut ja euroopasta on tullut oma valtionsa, jota johtaa vain yksi diktaattori. Hap-

pea ei enää ole ja sitä saa vain happisäiliöissä maksua vastaan. Kapinointi on satoja tuhansia vuosia vanha toiminta tapa, joten se ei myöskään ole kuollut vielä tulevaisuudessa. Erään vastarintaliikkeen nuoret hyökkäävät diktaattoria vastaan ja yrittävät saada tämän syöstettyä

Roolit:

Jasmin Kinnunen

- Diktaattori Victoria McClain - Lumihutale

Millamaija Koskelin - Amelie - Victorian tytär

Joel Kaplas - Thomas Victorian poika

Saara Ikävalko - Hullu tiedemies, Neito romantiikan ajassa ja vastarintaliikkeen nuori Kukkamaaria Lumihutale

Pinje Peltola - Vartija 1., Herrasmies romantiikan ajassa

Antti Raatikainen - Vartija 2.

Joonas Haapasalo - vastarintaliikkeen nuori

Emilia Kuronen - vastarintaliikkeen nuori Maiju

Teemu Rämö - vastarintaliikkeen johtava nuori Rami

Kikka Valkeinen - The kertoja, Peura, Lumihutale

vallasta. Samaan aikaan diktaattorin tytär, joka myös kuuluu vastarintaliikkeeseen seikkailee aikakoneella menneisyydessä ja tapaa luolamiehen, jonka kanssa joutuu kaiken maailman kommelluksiin ja ihmetyksiin aikamatkaamalla eri vuosituhanneissa. Diktaattori Victoria joutuu tappamaan poikansa Thomaksen hänen petettyään äitinsä päästämällä vastarintaliikkeen nuoret pakoon. Kertoja yrittää puolestaan kertoa maailman tilanteesta kohtausten vaihtuessa ja

yrittää kiinnittää kohtaukset toisiinsa. Lopussa vastarintaliike on teloitus uhan alla ja vain Victorian herkkä "anteeksi" jää kaikkumaan näyttämölle verhojen sulkeutuessa. Tarina ei kuitenkaan pääty tähän vaan upeaan huilu piano duettoon, jonka aikana lavan takaseinälle kasvaa puu, joka kuvastaa uuden elämän alkua. **Nämä kaksi tarinaa rinnakkain muodostavat rock musikaalin *time after time***

Kiitos yhteistyöstä Mikkelin vaatesalan opiskelijoille sekä **Luballe** diapiirrustuksista ja totta kai kiitos **Leevi** ohjaajallemme sekä valomes-tari **Janne Pajariselle** sekä äänimies **Antille** ja tietysti kiitos tuesta ja turvasta **Jukka Tikkanen**, **Miri Miettinen** ja **Saara Kolari**.

Kiitos bändilinja. ■

Kikan oma kommentti:

Vuosi on ollut aivan fifty fifty ylämäkeä ja alamäkeä.

Ensimmäiset kuukaudet olivat ruusuilla tanssimista, mutta myöhemmin kun uskalsi olla jo täysin oma itsensä, siten vasta ne tunteen rupesivatkin roihuamaan. Tämä porukka on ollut oikein tunnemyrkyjen permuudankolmio niin hyvässä kuin huonossakin. Hyvin kuitenkin selvitty kaikista haasteista.

Keikka Huvikummissa oli mainio lopetus syyslukukaudelle. Sitten pieni sananen kevätpuolesta.

Musikaali oli erittäin haastava sekä henkisesti, että kuin myös fyysisestikin. Paljon se otti, mutta kyllä se antoi enemmän takaisin. Jollakin sadistisella tavalla kuitenkin pidin tästä vuodesta kaikkine suruineen ja iloineen, että kyllä tässä ikävä jää kun joutuu lähtemään. Kiitos elämäkoulusta Otavan Opisto, ehkä näemme joskus tulevaisuudessa uudestaan ;)

Tekijät: Tino Seppänen ja Veikka Lokka

Mirja Karjula, erityisopettaja

Kävimme haastattelemassa Otavan koulun erityisopettaja Mirja Karjula.

Millainen on tavallinen työpäiväsi?

- Tavallinen työpäiväni on pituudeltaan keskimäärin 8.30 - 13.30. Otan vastaan oppilaita eri luokilta, minä käyn luokissa opettamassa ja testailemassa. Minulla on palavereja ja neuvotteluita, Karjula selittää.

Mitä teet vapaa-ajalla?

- Harrastan vapaa-ajalla liikuntaa ja teen pihatöitä, hän kertoo.

Mistä pidät eniten työssäsi?

- Pidän eniten oppilaiden kanssa työskentelystä, Karjula toteaa.

Milloin olet alkanut työskennellä Otavan koulussa?

- Otavan koulussa aloitin 1.1.2013. Ensimmäinen työpaikkani oli 15-vuotiaana puutarhalla, Mirja muistelee.

Miten työsi on muuttunut, kun vertaat ensimmäistä- ja tätä vuotta erityisopettajana?

- Nykyisin osataan auttaa lapsia paremmin oppimisvaikeuksissa ja tunneongelmissa. Sekä yhteistyön tahot

ovat lisääntyneet, hän kertoo.

Onko sinulla erityisiä rutiineja työpäivän aikana?

- Pysin kohtamaan oppilaat rauhallisesti ja kuuntelemaan heitä, sekä auttamaan oppilaita. Huumori on tärkeää, että jaksaa, erityisopettaja kertoo.

Kuinka vanha sinä olet?

- Minä olen 51 vuotta vanha, hän kertoo.

Mikä on ollut hauskin tapahtuma koko erityisopettajan urasi aikana?

- Niitä on ollut monia, mutta valitettavasti en voi kertoa niitä tarkemmin, Karjula naureskelee.

Mitä mieltä olet koulukiusaamisesta?

- Koulukiusaaminen on ryhmäilmiö, jossa kaikilla on paha olo. Se on kurja tilanne, joka pitää selvittää, hän toteaa.

Onko sinulla harrastuksia?

- Harrastan liikuntaa ja lukemista, Mirja kertoo.

Mitä terveisiä haluaisit lähettää koulumme oppilaille?

- Olette tosi kivoja ja reippaita oppilaita, Mirja kehuu.

Lopuksi Mirja toivottaa hyvää kesälomaa kaikille. ■

Tekijät: Veeti Vahvaselkä ja Joonas Pöyry

Ilkka Nurmi: tähdätkää korkealle

Onko ollut mukavaa täällä Otavan koulussa?

- Olen viihtynyt erittäin hyvin.

Mikä on harrastuksesi?

- Harrastukseni on erotuomari ja koirastelu.

Mikä on lempiaineesi?

- Lempiaineeni on historia ja tekninen työ.

Mitä tavalliseen koulupäiväsi kuuluu?

- Koulupäivääni kuuluu opettamista, valvontaa ja iloisena esimerkkinä olemista.

Mitä teet vapaa-aikana?

- Vapaa-aikana koirastelen ja kaikenlaisia kotitöitä ulkona.

Onko kivaa olla opettaja?

- Opettajana on äärimmäisen mukavaa.

Mikä on toimenkuvasi?

- Minun toimenkuvani on luokan opettaja ja lisäksi opetan teknistä työtä ja elämäntutkimustietoa.

Mitä terveisiä antaisit opiskelijoille?

- Tähdätkää korkealle. Unelmien eteen kannattaa tehdä töitä. ■

Tekijät: Jesse Tanninen, Vilma Härkönen ja Miro Saarinen

Perjantaina 9.5. 2014 Otavassa kerättiin roskia iloisesti vesisateesta huolimatta. Mukana oli opistolaisia ja kaikki Otavan koulun oppilaita ja henkilökunta. Roskia kerättiin n. 1h. Roskia oli hyvin paljon ja suurin osa saatiinkin kerättyä. Roskien keruupäivä on jo jokavuotinen perinne Otavassa. Roskia kertyi 22 jätesäkkistä. Oppilaat saivat palkkioksi suuresta urakasta jäätelön.

- Roskan keruupäivä on erittäin hyödyllinen ja tarpeellinen. Perinne osoittaa aikuisille ja lapsille, mitä tapahtuu, kun roskataan eli mikä on lopputulos, opettaja **Paula Virta** sanoo.

- Se oli kiva erityisesti siksi, että sai jäätelön. Se on ihan hyvä juttu, siitä on sellainen hyöty, että nuoret lapset oppivat kunnioittamaan luontoa, kertoo 5. luokkalainen **Kasper Karjalainen**.

Mikkelin kevätsiivoukseen on jo useampana vuonna osallistunut innokas talkoolaisten joukko ympäristön siisteyden lisäämiseksi. Tänäkin vuonna pidetään siivoustalkoot. Talkoisiin kutsutaan kaupunginosaseurat, kylätöimikunnat, koulut, päiväkodit, oppilaitokset, urheiluseurat ja kuntalaiset. Kampanja alkoi maanantaina 28.4 ja päättyi äitienpäivänä 11.5, sunnuntaina. Siivouskampanjan tarkoitus ei ole haravoitinta vaan papereiden, pullojen, tölkkien ja muiden talven mittaan heitettyjen roskien keräämisestä.

- Mielestäni se on erittäin mukava ja tarpeellinen päivä. Haluamme kantaa vastaan luonnon siisteydestä ja olla mukana hyvässä asiassa, lapset näkevät konkreettisesti työnsä jäljet ja todennäköisesti muistavat jatkossa laittaa roskat roskiin, sanoo opettaja **Ilkka Nurmi**.

5.luokan oppilaat osallistuivat innokkaasti talkoisiin.

- Erittäin hyvä ja hyödyllinen, tapahtumaan on osallistuttu jo useamman vuoden ajan. Haluamme olla mukana siinä ja haluamme opettaa oppilaille vastuuta ympäristön huolehtimisesta. Vähän aikaa paikat on siistimpiä, ja kun roskia kerää, niin huomaa, miten tyhmää on heittää roskia luontoon. Ehkä seuraavalla kerralla, kun meinaa heittää roskan luontoon, miettiikin asiaa toisen kerran, kertoo **Terhi Schneck**.

- Siivoaminen oli tylsää, koska kastui vesisateesta, oli yhden kerääjän kommentti.

- Oikeastaan se oli kivaa, koska sai jätskin ja kerättiin roskia luonnosta, tätä mieltä on **Minttu 5B:ltä**.

- Tarkoitus olisi että ihmiset eivät roskaisi ja että tulisi siistimpää sekä olisi mukavampaa olla, sanoo **Arman 3B:ltä**.

Eli siis jos kävelet joskus Otavassa ja huomaat roskan, voit itse kerätä sen pois ja näin auttaa luontoa. ■

NASIMA RAZMYAR OPISTOLLA

Tekijä: Arphaphorn Seso

SDP:n Helsingin kaupungin kaupunginvaltutettu Nasima Razmyar vieraili Otavan Opistolla keskellä talvea maanantaina 17.2.2014 ja kertoi omia kokemuksia politiikasta, kotoutumisesta ja suomalaisuudesta.

Vuoden 2010 pakolaisnainen Razmyar on kulkenut pitkän tien Kabulista Rovaniemen pakolaiskeskukseen kautta menestyväksi poliitikoksi Helsinkiin. Katse on eteenpäin. Naisena Razmyar on hyvin kaunis ja osaa puhua kiinnostavasti ja selvästi. Osa opiskelijoista ei kiinnostunut paljon politiikasta, mutta he kiinnostuivat enemmän Razmyarista henkilönä ja siitä kuinka hän pääsi eteenpäin Suomessa.

Hänen tärkein sanontansa on : tee kovasti työtä ja usko itseesi, niin varmasti pääset päämääräsi. Razmyar painosti erityisen paljon nuorten asemaa ja huolestuneisuutta korkeasta nuorten työttömyydestä Suomessa sekä muualla kuten Espanjassa, jossa noin puolet

nuorista ovat vailla työtä.

- Itse olen halunnut antaa maahanmuuttajille kasvot, hän sanoo. - Maahanmuutto ei näy meidän arjessa. Tällä hetkellä näen, että meillä on monia asioita hyvin, puhtaus, luonto, turva ja monet asiat toimivat. Mutta työntekeo on täällä edelleen vaikeaa maahanmuuttajille.

Yksi Razmyarin tärkeimmistä viesteistä opiskelijoille oli itseensä uskominen. Hän kehotti meitä olemaan ylpeitä omasta etnisestä ja kulttuurisesta taustastamme. - Meidän pitää uskaltaa puuttua pieniin asioihin, esim. auttamalla lapsia ja vammaisia, hän sanoo. ■

HUSU: SUOMI ON MAHDOLLISUUKSIEN MAA!

Tekijä: Hamid Jafari

Tammikuun lopulla vieraili Otavan Opistolla Abdirahim "Husu" Hussein, joka on toimittaja ja keskustapuolueen Helsingin kaupungin varavaltuutettu. Husu muutti Suomeen 15-vuotiaana vuonna 1994.

Viiime vuoden alusta Husu on juontanut **Yle Puheessa** radio-ohjelmaa **Ali ja Husu** yhdessä stand up -koomikko **Ali Jahangirin** kanssa. Ensivaikutelma Hususta on, että hän on kohtelias, sosiaalinen, sanavalmis ja rohkea ihminen. - Kannustaisin kaikki maahanmuuttajia opiskelemaan ahkerasti suomea, koska siinä on yksi avain menestykseen Suomessa, hän sanoo. Yksi hauska tapaus, josta Husu kertoi opiskelijoille, oli ero somalialaisten ja suomalaisten koululaisten välillä. - Somaliassa nuoret tytöt tykkäävät pojista, jotka menestyvät koulussa, hän jatkaa. - Suomessa se oli päinvastoin. Tytöt eivät tykkänneet nörteistä, vaan niistä, jotka menestyivät huomommin koulussa. - Minä yritin alussa olla huono koulussa, että saisin nais-

ten huomion, hän nauroi.

Toinen asiaa, joka ihmetytti häntä hänen muuttaessaan Suomeen, oli naisten rooli.

- Jos mies menee keittiöön minun maassani, naiset saattavat heittää häntä kengällä, mutta Suomessa asiat ovat toisin, hän sanoo.

Yksi ikävimmistä hänen tässä maassa kohtaamista asioista on rasismi. Kerran hän heräsi sairaalassa sen jälkeen, kun joku oli lyönyt häntä pullolla päähän.

Vaikeuksista huolimatta Husu kehotti opiskelijoita pyrkimään korkeampiin tavoitteisiin ja olla menestyneempiä kuin hän itse.

- On oltava selviä päämääriä ja on tehtävä kovasti työtä, jos haluaa saavuttaa jotain Suomessa, hän lopetti. ■

Tekijät: Vilma Roivas, Juuli Ombati, Alisa Tiuhonen ja Teo Branchicella

Huikaaa taituruutta Otavassa

Jesse tanssimassa break dancea.

Talent-Show

Otavan koulun oppilaat näyttivät parastaan vappuaattona 30.4.2014 Talent-showssa koulun salin lavalla.

Talent on Otavan koulun jokavuotinen perinne. Siellä koko koulun jäsenet saavat osallistua siihen ja näyttää taitonsa.

Koulun oppilaskunta oli järjestämässä tapahtumaa opettajien avustuksella. Ilmassa oli jännitystä jo aamulla, kun oppilaskunnan jäsenet Emmi ja Eve jatkavat juontamisen harjoittelua, ja viidesluokka alkoi järjestellä lavasteita.

Vartin yli yhdeksän oppilaat koontuvat luokittain saliin. Sali on täynnä oppilaita ja opettajia jotka odottavat innolla ja jännityksellä esityksiä. Laulua esitettiin eniten.

Erica ja Julie kolme B:ltä esittivät Robinia.

Aino, Jenna ja Emma yksi A:lta lauloivat ja tanssivat Tuulin tahdissa. Ainoa esitys ei jännittänyt,

mutta muita tyttöjä kyllä ihan vähän. Esityksen keksiminen heidän mielestään oli vähän vaikeaa. Harjoittelupaikkana toimivat kodit. Esitys oli todella upea.

Otavan koulu kuuli myös huikkeen Popsi popsi porkkanaa esityksen, jonka esittivät Samuli, Juho, Suvi, Mette, Anna, Sofia, Jesse ja Milla kaksi B:ltä.

Saimme nähdä myös nelikavioisen esiintyjän Frision (keppihevonen) ja hänen ratsastajansa Ailin. He esittivät kouluratsastusta. Esiintyminen ei Ailia jännittänyt ja se näkyi, mutta jännittiköhän Frisiota? Harjoittelu oli vaikeaa, he harjoit-

telivat hyvään aikaan silloin, kun kukaan ei ollut olohuoneessa. Kun ykkösen muistot heräsivät, Aili halusi esiintymään. Esiintymien oli kivaa. Se näkyi iloisista koulukiemuroista.

Essi kolme B:ltä räppäsi meille. Esityksessä ei kyllä kestänyt kauaa, mutta esitys oli todella upea ja hyvin harjoiteltu, omassa huoneessa tietysti. Esitys jännitti vähän, mutta se ei näkynyt. Esityksen keksiminen tai harjoittelu ei oikeastaan ollut vaikeaa. Essin mielestä esiintyminen oli kauheaa ja kivaa samaan aikaan.

Sara kaksi A:lta runoili meille to-

della sujuvasti kaksi loistokasta todella upeaa runoa!

Jesse kolmoselta esitti hienoja breakdance liikkeitä upean musiikin tahtiin. Häntä ei jännittänyt esiintyä suurelle yleisölle. Jesse harjoitteli tanssikoulussa. Koulu on varmasti todella hyvä. Jesse ei oikein tiennyt, miksi osallistui Talentiin, mutta hän vain halusi. Esiintyminen oli hänen mielestään hauskaa. Esiintyjät olivat harjoitelleet todella hyvin ja se näkyi. Kaikki olivat todella upeita ja kaikki saivat tasa-arvoisesti aplodeja ja vislauksia.

Talent oli tänä vuonna harvinaisen lyhyt. Mutta ehkä ensi vuonna tulisi vähän pidempi. Osallistujat ovat vähentyneet vuosien saatossa. Myös kuudesluokkalaisten esitykset olivat tänä vuonna kokonaan jääneet viime vuosille. Ykköset, kakkoset, kolmoset ja neloset olivat ainoita esittäjiä.

Lopulta oppilaat lähtivät omiin luokkiinsa jatkamaan koulupäivää. Tunnelma oli edelleen korkealla. Oli tietenkin myös tulevan vapun takia.

Kun koulu loppui kaikki ryntäsivät innokkaasti kotiin ja ihana vappu voi alkaa. ■

Jännittävä kisa on ohi.

#harrastuksia - 5lk

#harrastuksia - 5lk

#harrastuksia - 5lk

#harrastuksia - 5lk

Tekijä: Jari Savolainen

PUUKÄSITYÖ ON KIVAA!

Tykkään tehdä käsillä puuhommia. Tein kotona heittokoneen. Sen tekeminen oli tosi kivaa.

Sen tekoon meni viisi-seitsemän päivää. Siihen meni 4 rengasta, pohjalevy, narua, säkki, johon kivi laitetaan, puuta ja nauloja ja ruuveja. Painona on kanisteri, jossa on hiekkaa. Se painaa 7-10 kg. Tein siihen laatikon ja täytin sen täyteen hiekkaa.

Se painoi 50-100 kg. Sillä painolla kivi lensi 20-40m. Mutta kun laitoin sen painon niin ylös kuin vain voi, kivi lähti liian aikaisin säkistä. Kivi lensi ylös päin 10m-20m. Ja paino meni rikki. Piti vaihtaa 7 kg painoon. Silloin se lensi 11 m ja 49cm.

Minun mielestäni se heittokone on hyvä, mutta tarvitsisin isomman kanisterin. Sen takia, että se lentäisi pidemmälle. Muuten se on hyvä. Sitä pitää parannella vielä jonkun verran. Pitää saada renkaat paremmin pyörimään. Runko kestävämmäksi sen takia, koska sen runko puut heiluvat aika paljon.

Voisi tehdä uuden heittokoneen. Mutta paljon pienemmän. Korkeus voisi olla 30cm-80cm, leveys 20cm-40cm ja pituus 30cm-80cm. Voisi tehdä oikein siistin ja tyylikkään. Kunnolla hiottu, viilattu ja muuta sellaista tarpeellista.

Eduskuntavierailu

Tekijä: Hamid Jafari

Opisto järjesti meille tutustumisvierailun eduskuntaan marraskuussa 2013. Kävimme katsomassa minkälainen paikka eduskunta on, mitä siellä tehdään ja ketkä sinne pääsevät.

Vierailulla oli mukana monikulttuurisen peruskoululinjan ja lukion opiskelijoita ja muutama kiva opettaja. Oli mukava päästä sinne. Siellä oli paljon kansanedustajia, mutta myös paljon tavallisia ihmisiä ja toki myös pääministeri **Jyrki Katainen**.

Aamulla klo 8.00 lähdimme Otavasta ja saavuimme Helsinkiin noin klo 11.15. Ensin menimme Tiedekeskus Heurekaan kahdeksi tunniksi leikkimään ja tutustumaan näyttelyihin. Sen jälkeen pääsimme ravintolaan syömään ja siellä oli todella hyviä ruokia. Syötyämme oli aika käydä jännässä paikassa, missä emme olleet koskaan aikaisemmin käyneet, tai ainakaan minä itse en ollut käynyt koskaan aikaisemmin.

Kun pääsimme sisään eduskunnan puhemies oli puhumassa edustajille ja mekin kuuntelimme häntä vähän aikaa.

Iltapäivällä meillä oli pari tuntia vapaa-aikaa, jolloin saimme vähän

kierrellä kauppoja ja kaupunkia. Oli sovittu, että kello 20.00 palataan bussille ja piti myös olla hyvin ajoissa, muuten jäisi bussista ja isossa kaupungissa, niin kuin Helsingissä, voi käydä epämukavasti. Minusta vierailu eduskuntaan oli erittäin hyvä, sillä en ollut käynyt koskaan semmoisessa tärkeässä paikassa, missä käytiin meidän kaikkien

opiskelijoiden ja mukavien opettajien kanssa. Oikeastaan eduskuntavierailusta opin ja ymmärsin sen, että suomi on hyvin demokraattinen ja hyvä maa, jossa tavalliset ihmisetkin pääsevät helposti jopa eduskuntaan seuraamaan poliittisia juttuja ja minä itse toivon pääseväni useamman kerran eduskuntaan. ■

Helsingissä käytiin tammikuun lopulla myös Educa-messuilla, jossa Hser Hser ja Ali Hossein Mir Ali pääsivät kätelemään presidentti Sauli Niinistöä.

#harrastuksia - opistolaiset

#harrastuksia - opistolaiset

#harrastuksia - opistolaiset

Tekijä: Oleg Mikhaylov

Qodratullah haavelee autoista

Monikulttuurisen peruskoululinjan opiskelija **Qodratullah Hazara** tunnustaa, että hän on aina ollut kiinnostunut autoista ja autourheilusta. Vapaa-ajallaan Qodratullah viettää paljon aikaa ajamisen tai tutustuen autoihin. - Ostin ensimmäisen autoni Iranissa, hän sanoo. - Se oli pieni henkilöauto KIA 1,3 litraisella moottorilla. Qodratullahin molemmat vanhemmat ovat Afganistanista ja he muuttivat Iraniin sodan takia. Qodratullah on

viihtynyt hyvin Suomessa, vaikka autot ovatkin aika kalliita. Hänen mielestään paras auto, jonka voi ostaa Suomesta on Toyota GT 86, joka kulkee jopa 260km/h, ja jonka halvimmat mallit maksavat noin 40 000 euroa. Turbomoottorin tilavuus on 1,6 litraa. Qodratullah sanoo, että hän haluaisi ostaa Bemarkin eli BMW:n. - Kyllä kaikki kelpaavat: M3, M5 ja M6, hän sanoo hymyillen. - Ne on kaikki aika kalliita autoja. ■

Qodratullah Hazaran vapaa-aika kuluu mukavasti autojen kanssa.

Tekijä: Juuso Shay Reh

Sakille jalkapallo on kaikki kaikessa

Diiriye Saki Jama on opiskellut kaksi vuotta monikulttuurisella peruskoululinjalla Otavan Opistolla. Hänellä on monia harrastuksia, mutta kaikista tärkein on jalkapallo. Saki aloitti pelaamaan jalkapalloa vasta Suomessa, vaikka hänen kotimaassaan Somaliassa sitä pelataankin paljon. - Ilman jalkapalloa ei ole elämää, hän sanoo. - Jalkapallo on hyvä urheilulaji, koska siinä ihminen saa hyvän kunnon ja mielen. Kahden vuoden aikana Saki on pelannut paljon jalkapalloa Otavan

Opistolla mm. Otava Champion Liigassa. Saki tuli Suomeen vuonna 2010. - Muistan hyvin ensimmäisen päivän, kun olin tullut Suomeen, koska oli talvi, hän jatkaa. - Somaliassa ei ole lunta. Jalkapallo auttoi minua sopeutumaan uuteen kotimaahan ja löytämään uusia ystäviä. Saki sanoo, että hän kannattaa Barcelonan jalkapallojoukkuetta. Hän on kannustanut joukkuetta noin kymmenen vuotta. Saki uskoo, että Brasilia voittaa jalkapallon maailmanmestaruuden tänä kesänä Brasiliassa. ■

Jalkapallo on Diiriye Saki Jaman tärkein harrastus.

Tekijä: Deeqo Abdullahi

Uiminen avasi uuden elämän

Monikulttuurisen peruskoululinjan opiskelija **Haawo Madaanin** silmät aukeavat ja loistavat innolla kun hän alkaa kertoamaan hänen uudesta harrastuksestaan: **uimisesta**.

- Ensimmäisen kerran kun menin uimamaltaaseen, minua jännitti niin paljon että luulin kuolevani, hän sanoo. - Pikkuhiljaa opin uimisen taidon ja pelko lähti kun

opin uimaan aina vain paremmin. Omasta perheestä Somaliasta olen ensimmäinen nainen, joka on oppinut uimaan. - Olen erityisen ylpeä siitä ja että voitin omat pelkoni, hän sanoo. - Kun opit voittamaan omat pelot, niin vahvistut ihmisenä. Suosittelen! ■

#harrastuksia - opistolaiset

#harrastuksia - opistolaiset

#harrastuksia - opistolaiset

Tekijä: Qodratullah Hazara

Oleg harrastaa mopoja

Kun Oleg ajaa mopolla, hän tuntee itsensä vapaaksi.

Oleg Mikhaylov opiskelee Otavan Opistolla monikulttuurisella peruskoululinjalla ja hän on ainoa opiskelija, joka ajaa kouluun mopolla Mikkelistä, noin 40 km päivässä.

Kun Olegilta kysytään, mikä on tärkeintä elämässä, hän vastaa pilke silmäkulmassa, että tuohon on vaikea vastata, mutta kenties se on mopo.

Hän omistaa **Aprilia SM 50** -merkkisen mopon, jonka hän osti huhtikuussa.

- Se on kestävä, hyvännäköinen, nopea ja varaosat ovat edullisia ja helppoja löytää, hän sanoo.

Oleg muutti Suomeen kaksi vuotta sitten vanhempien kanssa Novgorodista Pietarin läheltä. Hän sai mopokortin Suomessa. Kun ikää karttuu sopivasti ja rahaakin löytyy tarpeeksi, haluaisi Oleg ostaa auton ja sopiva merkkikin on löytynyt, **Volkswagen gti**.

Oleg muistuttaa, että talvella mopoilu vaatii lämpimiin vaatteisiin pukeutumista.

Tulevaisuutta pohdiskellessaan hän toteaa, että haluaisi opiskella kuorma-autonkuljettajaksi.

Sarjakuva

#harrastuksia - 5lk

#harrastuksia - 5lk

#harrastuksia - 5lk

#harrastuksia - 5lk

Tekijä: Timo Hämäläinen

Otavan VPK

Minun harrastus on vpk/palokunta. Siellä on kivaa ja mukavaa. Tykkään käydä siellä. Teemme palokunnassa kaikkea jännää, mukavaa, kivaa ja semmoista asioita, mitä ei voi muualla tehdä.

VPK tarkoittaa vapaapalokuntaa. Palokunnassa sammutetaan tulipaloja, harjoitellaan ensiapua, käydään läpi palomiehen kalustoa ym. Palokunta kokoontuu joka torstai Otavan paloasemalla, sitä normaalisti ohjaa **Joona Pärnänen** ja **Joona Myyryläinen**.

Aihe on joka kerta eri.

Palokunta järjestää leirejä joka vuosi ja muita tapahtumia. Minä aloitin vpk:ssa kaksi vuotta sitten. Jo ensi kerralla tykkäsin käydä vpk:ssa. En ole kyllästynyt palokuntaan vieläkään, koska aina oppii jotain uutta. Meidän palokunta voitti pelastusrallissa pronssia ja aiomme tänä vuonna voittaa kultaa. Minusta hauskipa on, kun saa olla paloauton kyydissä ja ampua vesitykillä. On myös kivaa, kun kaveritkin on vpk:ssa. Muuten olisi vähän yksinäistä, kun ei olisi tuntenut muita niin hyvin, mutta tulen toimeen kaikkien kanssa aika hyvin omasta mielestäni. ■

Tekijä: Pinja Pöyry

Agility

Agility on koirien estekilpailu, jossa koira ohjataan esteiden yli. Nimi tulee englannin sanasta agility, joka on suomennettuna ketteryys. Radassa on 12- 22 estettä, mutta vähintään 7 hyppy estettä. Agility vaatii menestymiseen koiralta kuntoa, hallittavuutta, toimintakykyä ja yhteistyökykyä.

Agilityä pystyy harrastamaan maalaiseläinten, jyrtsijöiden, alpakoitten, kissojen sekä kanien ja ponien kanssa. Esteet on jaettu 3 eri ryhmään, joita ovat hyppysteet, kontaktiesteet ja muut esteet.

Korkeudet vaihtelevat kokoluokasta riippuen. Ratamalleja ovat agility- ja hyppyrata. Hyppyradassa ei ole kontaktiesteitä. Hyppysteitä ovat aidat, rengas, pituushyppy ja muuri. Kontaktiesteitä ovat A- este, puomi ja keinu. Kontaktiesteissä on nousevilla ja laskevilla pinnoilla kontaktialue, jolle koiran on osua vähintään yhdellä tassun osalla. Jos koira ei osu alueeseen, se saa kontakti-virheen.

Muita esteitä ovat pöytä, jossa koira nousee pöydälle, jossa sen pitää olla 5 sekuntia, pujottelu; 12 keppiä, joista ensimmäisen pitää jäädä koiran vasemmalle puolelle, avotunneli eli putki on 3-6 metriä pitkä tunneli, jonka tuomari taivuttaa joko U:n tai S:n, umpitunneli eli pussi, jonka loppu osa on kangasta.

Jokainen kisarata on erilainen. Ohjaajat tutustuvat rataa 5 minuuttia. Radan pituus on 100- 200metriä. Ihanne aika on 30- 60 sekuntia. Koiran pitää olla yli 18- kuukautta, tunnusmerkitty ja rekisteröity. Koirien kokoluokat ovat Minisäkä alle 35cm, Midisäkä 35-42,99cm ja Maxisäkä 43cm tai yli. ■

Taustakuvat: Sonja Auvinen, Jesse Tanninen

Runoja

Luontoruno

Kauniisti puro solisee,
kuin triangeli soiva,
Kivet vedessä kolisee,
on luonnon ääni oiva.

Jos pysähdyt kuuntelemaan,
voit kuulla äänen sen.
Särvellä voit nähdä laulujoutsenen.

Miin hiljaa metsä humisee,
kun tulee tuulenvire hellä.
Tuoksuu luonto kauniilta,
kuin kukka kämmenellä.

On kevät niin kaunista aikaa,
luonto silloin kukoistaa.
Aivan kuin se olisi taikaa,
sillä kaikki kasvit kauneuttaan loistaa.

Sonja Auvinen

Kesä

Kesä on lämmin ja valoisa,
valot jo sammuu taloista,
Kukkii kukat ja täydyttyy rannat,
kopisee jo kesäkenkien kannat.
Sisällä ei enää ollakaan.

Sortsit jalkaan
ja t-paita päälle,
muuten tulee kuuma
tämmöiselle säälle.
Koulusta lomaa saadaan,
eikä tarvitse reppua raahaan.
Semmoinen on kesä.

Pauli Neuronen

Ystäväni...

Ystäväni on hellä,
hän välittää koko sydämellä.
Hän on hyvä,
ystävyyks on syvä.

Koskaan ystävä ei jätä yksin,
jatkaa aina ystävyksin.
Hän välittää niin paljon,
että se on salaisuus...

Ystävä on luotettava, kiva ja paras,
pitää ystävyuden salas.
Hän pitää sinusta juuri
sellaisena kuin olet,
eikä katso ulkonäön mukaan
yhtään mitään.

Pidä mielessäs tää,
ollette aina ystäviä...

Siiri karttunen

OTAVAN OPISTO
122 VUOTTA

MONENLAISTEN
IHMISTEN
KOHTAAMISPAIKKA

**TULE OPISKELEMAAN
OTAVAN OPISTOLLE**

www.otavanopisto.fi